

[Rahbæk Møller]

af forskellige regler kan opstå en brug, som ikke kunne forudses, men som klart strider mod lovens hensigt.

Jeg tror, at det samme i nogen grad vil være tilfældet på erhvervsskatteområdet, hvor der også kan forekomme et helt usædvanligt sammenfald af dispositioner, som ikke kunne forudses, og derved opstå en helt usædvanlig, utilsigtet udnyttelse af systemet. Jeg vil ikke pege på hvilke, for det er klart et mål at undgå en situation, hvor en omgælsesklausul skulle anvendes, men jeg tror ikke, det er muligt helt at undgå den.

Jeg er lidt skuffet over ministerens indlæg, navnlig fordi jeg ved, han er jurist, og det er da klart, at det er dristigt af et oppositionsparti med den begrænsede ekspertise, det har, at kaste sig ud i dette, som er et vanskeligt juridisk område.

Ministeren kom med en gennemgang, som så indlysende er forkert, at selv en ikke-jurist som jeg umiddelbart kan se det. Ministeren nævner, at ting som børneopsparing, afskrivninger osv. ville falde ind under punkt 2. Ja, det kan da godt være, men de ville jo ikke falde ind under punkt 3. Der står helt klart, at alt, hvad der er lovligt i henhold til gældende lov, fortsat vil være lovligt efter indførelse af omgælsesklausulen. Så kan man være for eller imod de gældende afskrivningsregler, man kan være for eller imod børneopsparing osv., men det er indlysende, at når det er lovligt, så er det lovligt, og det ændrer en omgælsesklausul ikke. Det, der er tale om, er et sammenfald af forskellige dispositioner, der skaber et usædvanligt resultat, og det er noget helt andet, men det var ministeren ikke inde på, så alle hans eksempler var vanvittige. Jeg synes, det er forbløffende, at en trænet jurist kan komme med sådan nogle.

Ministeren nævnte, at flere vil søge om bindende forhåndsbesked. Det er formodentlig rigtigt, og det er jo også karakteristisk, at svenskerne, da de indførte en generel omgælsesklausul, samtidig indførte en regel om bindende forhåndsbesked. Jeg tror, de to ting hører sammen. Jeg tror, det er nødvendigt, at folk, der af en eller anden grund er nødsaget til at lave usædvanlige dispositioner, også ved, at de kan disponere på den måde, og ikke lige pludselig uden at vide det, bliver ramt af en omgælsesklausul.

Hr. Stavads indlæg skal jeg takke for; det var meget positivt. Jeg er heller ikke jurist, så det er også svært for mig at vurdere, om det er den helt præcise formulering, vi har fundet. Det må helt klart være et arbejde for udvalget at få opklaret og belyst det, og vi er rede til et meget grundigt udvalgsarbejde.

Så sagde hr. Stavad imidlertid, at det skulle ind i skattereformforhandlingerne. Nu er vi jo ikke med i disse forhandlinger, og jeg kan selvfølgelig ikke tage stilling til, hvad hr. Stavad og andre vil bringe ind, men jeg er ikke sikker på, det er en god idé, netop fordi dette er mere end, skal vi sige juridisk skole-ridt, det er et spørgsmål om juridisk øvelse at finde den rigtige formulering, og jeg kan ikke se nogen grund til, at det skal foregå under lukkede forhandlinger. Det foregår bedst i fuld offentlighed under udvalgsarbejdet, men o.k., det er jo socialdemokratiets egen sag, hvad det vil tage op under disse forhandlinger.

Hr. Hagen Hagensen talte om klare love, og alle partier ønsker så klare love som muligt. Men så sagde hr. Hagen Hagensen, at det givetvis vil belaste ligningssystemet at få en omgælsesklausul, at det vil koste mange penge osv. osv. Det er ikke den svenske erfaring. Den er, at der kommer meget få sager, at hovedvirkningen er af præventiv art, så folk, der er i tvivl, søger bindende forhåndsbesked, og derved får man tingene opklaret, før der overhovedet foregår en omgælse. Det er altså givetvis forkert, at det vil have denne konsekvens.

Så er der hr. Bernhard Baunsgaard, og vi er jo vant til, at de radikale svinger. Hr. Bernhard Baunsgaard har tidligere været positiv, men nu forstod jeg, at han var positiv i en meget, meget snæver, restriktiv betydning. Hr. Bernhard Baunsgaard kunne ikke tage den nærværende tekst. Det er da muligt, at den ikke er den mest geniale, og vi er også åbne over for at ændre i den, men jeg vil godt spørge: hvordan når vi frem til den rigtige tekst? Formålet med vores bud var at komme med noget, der kunne belyses og diskuteres og ikke bare blev mødt med: det duer ikke. Ja men hvad så? Hvis vi skal have en omgælsesklausul, kan det kun gøres på den måde, at nogle forsøger at formulere en, og så diskuterer vi den.

Imidlertid fremgår det af hr. Lengers indlæg, at forslaget ikke bliver vedtaget. Det